Ч. 257. Четвер 6 грудня (23 падолиста) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

Експозе п. Міністра справ заграничних бар. Ерентали.

Вчера по полудни відбуло ся засіданє буджетової комісиі австрийскої делеґациі. На засіданє прибули пп. Міністри заграничних справ бар. Еренталь, скарбу бар. Буріян і комендант маринарки ґр. Монтекуколі. Комісия приступила до нарад над буджетом міністерства заграничних справ, котрі бар. Еренталь розпочав виголошенєм слідуючого експозе: „Нині маю честь перший раз появити ся перед делеґацию яко міністер заграничних справ. Моя задача єсть сим разом о стілько лекша, що над політикою внішною вела ся вже обширна дискусия на послідній, весняній сесиї делеґациі. Крім того моя задача лекша ще й з того взгляду, що Австро-Угорщина удержує приязні і на взаїмнім довірю оперті зносини зі всіми чинниками европейскої політики. Політика монархії єсть політикою, що так скажу, продовженя. Мені здаєть ся, що не потребую того з притиском підносити, що буду уважати своїм першим обовязком удержати і надальше як найстараннійше ті відносини.

З Німеччиною лучить нас щира приязнь, котра опирає ся на спільности великих інтересів. Та щира приязнь не лише від 25 літ становить одну з найпевнійших запорук мира, але взагалі виходить на користь европейскій системі державній і буде — о тім я сильно пересьвідчений — також в будучности — мати як найспасеннійший вплив в дусі мирової політики.

Мій недавний, короткий побут в Берлині і моя розмова з кн. Більовом, дали мені спроможність до ствердженя з вдоволенєм, що наші наміри цілком згідні.

З Італією, дружним нашим союзником, удержуємо сердечні і щирі зносини.

З нагоди обнятя мною управи міністерства заграничних справ відбула ся межи мною а італіяньским мін. справ загр. п. Тіттонім, дружна виміна гадок, котра в цілком певний спосіб на ново потвердила, що межи обома правительствами суть сердечні відносини. Виходячи з тої засади, що між нашою монархією а Італією нема ніяких суперечних інтересів, гадаю, що ми з італіяньским королівством в будучности так само як доси будемо могли поступати згідно у всіх великих справах. Добрі відносини між обома правительствами улекшать нам спокійне розглянене і осуд лучаючих ся на жаль частійше дрібних случаїв і дозволять нам вплинути успокоюючо та виснити загальну опінію, яка стає часто нервовою і яку зводять на манівці.

Щира приязнь довше як від десять літ тревае між Австро-Угорщиною а Росиєю. Сильно пересьвідчений о тім, що у всіх важних справах інтереси Австро-Угорщини і Росиї ідуть рівнобіжно, зверну на своїм нинішнім становищи, як само собою розуміє ся, головну увагу на то, аби ті звязи приязни як найдовше удержати. При моїм пращаню в Петербурзі міг я на ново пересьвідчити ся, що тамошне правительство поділяє цілковито той погляд і має ті самі наміри.

Можемо на основі дружних переговорів з росийским міністром заграничних справ, п. Ізвольским, поглядати спокійно на дальше співділанє обох держав, котре в інтересі удержаня мира стремить до поліпшеня положеня народів европейскої Туреччини.

Також з західними державами удержуємо як найліпші зносини. Відносить ся то як до Англії так і до Франциї, а моєю задачию буде ті зносини удержати і на дальше як доси, а де то буде можливе, зробити їх ще сердечнійшими.

Наше відношенє до Туреччини вже від давна вимагало як найбільшої уваги із сторони міністерства справ заграничних. Австро-

---

3)

ПОБЛИСКУЮЧЕ ВІКНО.

(З німецкого — Ф. Клеменса).

(Дальше).

Детектив не задержував ся вже оглядакем инших комнат, лиш взяв собі провідника до самотної домівки пропавшого поручника. Чим дальше поступав, тим романтичнійшою представляла ся єму сторона. По обох боках піднимали ся високо і стрімко скалисті стіни долини обведені темними суматушними соснами, а малий дімок, котрий він вибрав собі на своє будуче помешканє, стояв як би в кітлині високовистаючих, вкритих лісами або скалистих вершків так, що око не виділо більше нічого як лиш гори, дерева і небо.

Заким Мулєн увійшов до того дому, заплатив свому провідникови і запукав до дверий, а на то вийшов до него Сільвін, Жерардів послугач, котрий послугував також і новоіменованому комендантови компанії. За першим поглядом зміркував урядник поліцийний цілого того чоловіка: ні, в сих щирих, добродушних очах, в тій наївній сердечній фізіоґномії не могло бути ніякої фальшивости! Подавши єму дружно руку, сказав єму, хто він і взяв зараз в посіданє свою малу комнатку.

Підчас коли він робив собі порядки, казав Сільвінови розповісти собі ще раз цілу подію. Послугач потвердив єму все то, що єму розповіли вже в Парижи для єго інформациї а так само й поручник Отрмон, котрому він відтак представив ся.

— А чи робили дійство все, щоби єго відшукати? — розвідував ся Мулєн, коли Отрмон скінчив розповідати.

— Все. Через вісім днів ходили патрулї з нашої компанії на всі сторони, та перешукали всі закутини, всі розколини і дебри та й гори о скілько они приступні.

— І все надармо?

— Зовсім а зовсім.

Мулєн задуманий споглядав перед себе.

— Щож думаєте насамперед робити? — почав офіцир по хвили допитувати ся.

Замішаю ся між публику так, щоби то, о скілько можна не впадало нікому в очи, буду слідити за тутешними жителями, буду вибирати ся на прогульки, щоби пізнати людий охрестности. Ви без сумніву знаєте деяких людий підозріних о пачкарство і звернете може мою увагу на них.

— Чи припускаєте, що бідний Жерард став ся жертвою свого званя?

— А чомуж би ні? Прецінь ніхто не мав в тім інтересу, щоби позбавити єго житя. Чи він був здібний офіцир?

— Дуже здібний.

— А люди, що були під єго командою, любили єго?

— Були би за него й в огонь пішли.

— Чи може він мав яких ворогів?

— Нікого, хиба лиш пачкарів.

— Та й прочий єго спосіб житя був такий, що не можна було зробити ніякого докору?

— Зовсім бездоганний.

— А о якійсь любовній історії о якімсь ворогованю ізза того не знаєте нічого?

— Ні. Жерард має в Тулюзї наречену, але о скілько знаю, нема нікого, хто би єму хотів єї відбити.

— То позістають нам лиш пачкарі. Коли з своєї ласки зробите для мене спис підозріних, то можу ще нині взяти ся до своєї роботи.

— В годину опісля мав вже Мулєн той спис в своїх руках. Придививши ся єму уважно забрав ся він обачно але й витревало до діла. Цілими днями слідив він всюди довкола, при нагоді балакав він з селянами і ремісниками, заходив до найсамотнійших коршем положених далеко довкола. Та на жаль надармо. Нігде не було й сліду, нігде хоч би лиш тіни якогось сліду.

Невеселий встав він одного дня досьвіта і зачав убирати ся. Він казав собі умисно відступити ту комнату, в котрій мешкав пропавший поручник. Не длятого будьто би сподівав ся, що се богато поможе єму в єго намірах; він хотів лиш не залишити нічого, що могло би мати якесь значінє. Задуманий приступив він до однісенького вікна досить бідної комнати і споглядав на противположену гірску стіну, що піднимала ся стрімко в гору. Сонце піднимало ся якраз понад перші шпилї вершків окружаючих долину, але Мулєн не міг виділи самого сонця, бо оно сьвітило з противного боку від всхідної сторони дому. Але чародійній силї єго появи придивляв ся він з одушевленєм. Вершки гір заяснїли червонавим сьвітлом а кожде дерево звичайного так пону-

Угорщина все признавала трудність становища турецкого правительства, з другої-же сторони все підносила свій дружний голос з остереженєм, коли розходило ся о усуненє якої небезпечности, о розвязанє непорозуміня. Стоячи на правній основі берлиньского договора, мусіли ми звертати увагу на невідрадні відносини, які панували в деяких вілєетах европейскої Туреччини. Для найскоршого і найуспішнійшого усуненя тих невідрадних відносин Австро-Угорщина і Росия предложили деякі реформи, які перед чотирма літами уложено на конференциях у Відни і Мірцштеґ. Предложена делеґациям червона книга дає поясненє о переговорах, які в тій справі вели ся між державами. Заповіджені реформи вже по части переводять ся, а по части підготовляють ся.

В переведенім управильненю македоньского буджету, яке поручає ужитє доходів з тої провінциї лише на єї власні потреби, треба видіти великий крок наперед. Тепер буде розходити ся о те, аби переведено також трету точку проґрами т. є. поліпшенє судівництва. Однако вже нині мушу піднести, що такі реформи можуть бути переводжені лише поволи і осторожно. Коли згадає ся на ті відносини, які перед чотирома літами панували в тій части Туреччини, то порівнавши їх з тим, що є нині мусить признати ся, що положенє о много відраднійше. Очивидно єсть то взглядна річ і в першім ряді обмежує ся на тім, що нині о много рідші суть жалоби на надужитє властий. Трудности, з якими мусить бороти ся наша діяльність, впадають самі в очи. Мусимо часто числити ся з упередженєм Туреччини, з лінивою діяльностию Порти і з переговорами між державами. Потребуємо згоди і підпори всіх держав, а то не все легке і часом коштує богато часу. Вкінци нашу діяльність спиняє пристрасне суперництво, яке вибухло між поодинокими християньскими народами і яке дає ся також відчувати поза границями Македонії. Я не хотів би нині довше о тій справі говорити, замічу лише, що треба робити ріжницю між становищем правительств в Атинах, Софії і Білграді, а між деякими дуже патріотично настроєними кругами в тих краях. Тому з вдоволенєм приймив я до відомости заявленє болгарского міністра заграничних справ, що болгарске правительство справедливо оцінює змаганя держав в справі поліпшеня відносин в Македонії заводячи там реформи і надіє ся, що та справа, хоч поволи, але буде поступати наперед.

Обговоривши відтак справу твореня розбишацких шайок в Македонії підніс п. Міністер з притиском, що відносини Австро-Угорщини до Румунії, Греції, Чорногори і Болгарії суть як найліпші і що лише економічні відносини з Сербією не суть нормальні. Однако єсть надія, що та прикра справа возьме користний для обох країв оборот.

Вкінци обговорював п. Міністер справу експорту австрийских промислових продуктів.

Експозе бар. Еренталя приймила делеґация гучними оплесками.

Новинки.

Львів, дня 5-го грудня 1906.

— **Відзначенє.** Професор зоольоґії, ботаніки і товарознавства на львівскій політехніці, др. Евстахій Велєщак, одержав в нагоди переходу в стан спочинку ордер зелізної корони третої кляси.

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Андрій Потоцкий виїзджає нині по полудни в справах урядових до Відня.

— **Маршалком повіта борщівского** на місце бл. п. ґр. Мечислава Дуніна Борковского вибраний однодушно ординат Тадей Чарковский-Ґолієвский, дотеперішний віцемаршалок, а заступником маршалка довголітний член виділу Едмунд Дзержек.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Міністер скарбу іменував старшого контрольора скарбового Вільгельма Котіерса інспектором в VII. кл. ранґи, а контрольора др. Франца Бандровского старшим контрольором технічної контролі скарбової в VIII. клясі ранґи для округа краєвої дирекциї скарбу у Львові. — П. Міністер рільництва іменував завідателя лісів і домен державних Артура Наленч-Хвалибоґовского люстратором лісовим. — П. Намістник переніс між иншими: старшого комісаря повітового Казимира Яворчиковского із Снятина до Сянока, секретаря Намістництва Адама Мірского з Тарнобжега до Бродів; комісарів повітових: Андр. Гофмана з Борщева до Зборова, Витовта Ґодлєвского зі Львова до Стрия, Кар. Марияньского з Рогатина до Борщева, Тад. Кемпіньского із Зборова до Товмача; концепістів Намістництва: ґр. Ад. Стаженьского з Ряшева до Львова і др. Стан. Висоцкого з Подґужа до Коросна. — П. Намістник призначив концепістів Намістництва Гр. Шаловского до Перемишля і практикантів концептових Намістництва: Януша Самолевича до Ліска і Володимира Лодиньского до Снятина.

— **Оповістка.** Ц. к. Дирекция зелізниць державних у Львові подає до відомости: По поводу переповненя магазину товарового на стациї Перемишль, як і в наслідок надзвичайно сильного напливу товарів і повільного відбору тихже через адресатів, скорочує ся, з застереженєм додаткового затвердженя через ц. к. Міністерство зелізниць по мисли постанов § 69. 7. реґуляміну руху: 1. час вільний від складового для відбору товарів, котрі зелізниця не єсть управнена перевозити в отвертих возах з 4 на 2 дни і — 2. за висше під 1) наведені товари підвисшає ся приписане тарифою складове о 100%.

— **Огні.** В Колодіївці, повіта станиславівского, згоріло сими днями 7 загород селяньских. В Батятичах, повіта жовківского, згоріли чотири загороди селяньскі зі всіма запасами збіжа і паші. Шкоду оцінюють на 6.000 корон. На фільварку в Тростянци, повіта добромильского, згоріла стайня разом з 31 штуками худоби. Шкода виносить 16.000 корон і була обезпечена на 10.000 корон. Огонь вибух в наслідок неосторожности зі сьвітлом.

— **Дрібні вісти.** З днем 10 грудня с. р. заводить ся при уряді почтово телеграфічнім в Теребовли цілоденна служба телеґрафічна. — В касарни 80 полку піхоти відобрав собі вчера житє підофіцир рахунковий. — Розправа карна против Євки Сороки з Олешиць, обжалованої о підпаленє, закінчила ся вчера по полудни вироком увільняючим Сороку від вини й кари. — З карного заведеня ім. Мариї Магдалини у Львові втекла вчера Матрона Федишин, походяча з Ляцкого малого. — Щез без сліду пятьдесятьлітний Хаім Фельдгамер, женатий, батько кількоро дітий, вийшовши оногди рано. — В Ходорові арештовано офіцияльта почтового К. Ельстера за спроневіренє почтових гроший на суму 1400 корон, викритє підчас шконтра почтового і відставлено до суду в Бережанах. — В Станиславові при ул. Зосина Воля арештовано в домі розпусти Германа, кількох членів тої ватаги, котра нападала на склепи і приватні доми та розбивала зелізні каси, а котра недавно тому обікрала золотаря в Коломиї на 12.000 корон. У Германа зроблено ревізию і знайдено річи походячі з крадежі. — П. Стпелєцка, вдовиця по ювілєрі, загубила в дорозі з Ринку до „Народ. Дому" великий брилянтовий ковток вартости 2000 корон. Ковток мав в середині великий брилянт, а довкола сего два кільця, висаджені малими брилянтами. — В женьскім інституті сьв. Ольги при ул. Сокола ч. 1 вкрадено на шкоду п. Бордівної нову ґардеробу. — В ночи на второк добули ся невислїджені доси злодії до бюра почтового для пересилок зворотних в головнім будинку почтовім і вкрали звідтам лист зворотний з 150 коронами. — Майстер столярский Станислав Крук приймив був на науку 16-літного Василя Бардаха; хлопець побувши коротко, забрав 3 пилки, 5 гиблів, 6 долот і богато инших знарядів та втік.

рого ліса ніби нараз купало ся в чаруючім сьвітлі.

Але й ще щось добачив детектив, коли підніс свої очи до найвисшого вершка тої гірскої стіни. Помежи змарнілими соснами, що росли там на горі, і крізь гущавину добачив він щось поблискуючого, щось сьвітячого, як би там знаходила ся якась більша склянна шиба, на котру падали лучі сонця. Зразу не звертав Мулєн на то з'явище ніякої уваги, але коли через малу хвильку на него вдивив ся, прийшло єму на гадку, що би то міг бути за предмет, від котрого сьвітло так відбиває ся? Може то від верхні якої води? То ні, бо тоді не міг би він з долини видіти, як вода поблискує. То могло бути лиш щось такого, що стояло прямовисно до него. Він ще раз вдивив ся з напруженєм в то місце, але сьвітло вже було щезло і хоч як він за ним роздивляв ся, не міг вже єго побачити.

— Скажіть но мені — відозвав ся він до Сільвіна, котрий приніс єму каву, що то онто за горе?

– Онта? О, єї ніяк не називають, она держить ся онтої високої гори з тим скалистим шпилем. — При тім показав він на вершок якоїсь величезної гори, що виділа ся далеко на овиді.

— Чи там на горі хтось мешкає — розпитував Мулєн дальше.

— Хлописко усьміхнув ся. Там? Борони Боже — а ви чому того здогадуєте ся?

Детектив, що привик був держати в тайні свої спостереженя зі взгляду на то, що они могли би колись набрати значіня, відповів, щоби лиш щось сказати: Я лиш так собі питаю ся. Отже ніхто?

— Зовсім ніхто.

— Та й нема там на горі навіть мисливскої хати? А може єсть якась буда для туристів?

— Там на гору не ходить ніякий турист ані мисливий. То така стрімка стіна, що на ню, кажуть, не годен ніхто вилізти.

— Ну, мені видить ся, що она не така то стрімка, щоби який зручний чоловік, котрий лазить по горах, не міг туди вилізти.

— Гм — Сільвін глянув по похилости гори і змірив єї оком — може й правду кажете. Але то не длятого лиш, що стіна стрімка, але там ще й вся земля засипана дрібним острим камінєм. Хто лиш доси пробовав туди лізти, не поліз ще висше яка сто метрів, а до самого вершка єсть добрих пятьсот.

Детектив не відзивав ся вже більше, але тото з'явище не могло єму від тої пори зійти з думки. Сьвітло, яке він видів, могло походити лиш від склянної шиби, отже імовірно від якогось вікна. Але звідки би там на горі взяло ся вікно, скоро би не було уміщене в якійсь хаті або в якійсь буді? Та якаж би то була хата, про котру в місті не знали би нічого і котра була би виставлена на горі, на котру, як кажуть, не можна вилізти?

Розуміє ся, що Мулєн взяв се з'явище зараз в звязи з пачкарами і він не зрадившись нікому ані словом постановив розслідити справу близше.

Насамперед зачав осторожно розвідувати ся про гору і то, чи на ню можна вилізти, та чи чув хтось колись або чи знає щось про якусь хату там на горі. Але ніхто не знав нічого про якусь хату та й ніхто не уважав за можливе, щоби на гору можна вилізти. Та й на що туди лізти — говорили запитані, коли суть красші місця та й скорше оплатить ся туди ходити.

Мулєн крутив на то головою. Він не згадував нічого про з'явище, але постановив собі на другий день ще раз тому добре придивити ся. Але надармо встав він о тій самій годині що вчера; не почислив ся з острим, непривітним підсонєм в Котре. Через два дні сонце або зовсім не показало ся обо аж в пізній порі дня а всі заходи тайного аґента, щоби то з'явище знов побачити, показали ся безуспішними.

(Дальше буде).

— **Нещасливі пригоди.** Минувший понеділок зазначив ся у Львові аж трома нещасливими пригодами, з котрих дві закінчили ся відразу смертию, а жертва третої мабуть також не буде жити. Перша пригода стала ся на ул. Фридрихів около 4 год. по полудни коло камениці, яку там тепер будують. Марианна Шувартова, 32-лїтна жінка робітника при електричнім трамваю і сама зарібниця, що подавала вапно при будові тої каменицї, стоячи на улици перед тим домом, просила теслю, Івана Сухораба, котрий стояв на вершку двоповерховного будинку, щоби їй кинув трохи відпадків дерева на топливо. Сухораб послухав єї і кинув кілька поменших кусників. Шувартова схилила ся і почала збирати до фартушка. В тій хвили Сухораб взяв більший кусень, відрізаний від бальжа, і хотів скинути его в то само місце що й попередні. То побачив робітник при тій самій будові, Семен Кузьминський, а гадаючи, що Сухораб не видить жінки схиленої під муром, крикнув до него остерігаючи, щоби не кидав. Сухораб вчувши остережене відкинув спорий кусень бальжа далеко від муру. Нещасте хотіло, що в тій хвили Шувартова не дивлячись в гору і мабуть не чувши остереженя Кузьминьского відскочила так нещасливо, що спадаючий з цілим розмахом клец поцілив єї в голову з такою силою, що Шувартовій голова розпукла ся і она на місци згинула. Зробило ся зараз величезне збіговище і зараз явив ся комісар поліції пан Лукомский, але сконстатувавши що і як стало ся, не арештував нікого. Завізвано лиш стацию ратункову, котра відставила тіло убитої до трупарні.

Друга пригода стала ся около 6 год. вечером при ул. Баторого. В тім часї ішов тротоаром на тій улици якийсь чоловік і коло склепу з кіньскою вуджениною напротив будинку ґімназиї хотів перейти на другий бік. Вже був близько другого тротоару, коли тим боком над'їхав віз трамваєвий їдучи в сторону ул. Паньскої. Що відтак стало ся, годі знати, досить, що чоловік той впав на середину асфальтованої улиці і вже більше не встав. Міский лїкар др Франковский, що явив ся на місци катастрофи, висказав здогад, що віз трамваю електричного мабуть вдарив кантом того старшого вже чоловіка в лївий висок так сильно, що аж кість цукла і від того наступила смерть. В кишени убитого знайдено документи, з котрих виходить, що він називає ся Людвик Руф і що був інкасентом товариства сьв. Вінкентия а Павльо, літ около 50. При погибшім знайдено 28 корон, табакерку і молитвенник. Нещасливий полишив дві дорослі доньки. Хто винен сій нещасливій пригоді — чи сам погибший, чи моторовий Шнайдер, котрий віз тоді віз ч. 30, се покаже слїдство. Кажуть, що Руф переходячи через улицю задержав ся аж переїхав фіякер а тоді пустив ся дальше і впав на віз трамваєвий.

Наконець жертвою третої пригоди став ся якийсь чоловік незвістного назвиска, котрий їдучи возом тягаровим внаслїдок власної неосторожности впав на ул. Осолиньских з воза так нещасливо, що дістав ся під колеса власного воза, котрі єго страшно покалїчили. Непритомного відвезено до шпиталю в такім стані, що єсть лиш слаба надія, що він буде жити.

Телеґрами.

Відень 5 грудня. Синдикат, котрий утворив ся був тут в цїли зреалїзованя російскої позички, розвязав ся. Позіставшу, непродану часть паперів позички обняли інституциї фінансові, котрі належали до синдикату.

Будапешт 5 грудня. Комісия буджетова австрийскої Делеґациї відбула нині перед полуднем під проводом дра Бобжиньского в присутности міністрів Еренталя, Буріяна і Шинайха та адмірала Монтекуколї засїданє, на котрім приступлено до нарад над буджетом воєнної маринарки.

Берлин 5 грудня. Voss. Ztg. пише о політичнім поясненю міністра справ заграничних бар. Еренталя: Пояснене то робить вражінє ясности, певности а передовсїм спокою. Мило вражає брак звичайної дипльоматичної фразеольоґії. Що бар. Еренталь мав сказати, то сказав коротко і ясно але якраз длятого не менше переконуючо. Взагалї у виводах австроугорского міністра справ заграничних критика не богато знайде точок до зачіпленя, так що треба припустити, що дискусиї в Делеґациях будуть вести ся спокійно і в тонї річевім, який заінавґурував міністер.

Париж 5 грудня. На острові Бац (департ. Фіністер) прийшло при списуваню церковного інвентаря до поважних розрухів. Забарикадовані двері церкви треба було виважити. Пять жандармів зранено або камінем або покусанєм. Так само зранено кілька осіб з товпи; одного сьвященика і 7 рибаків арештовано. Сьвященика привезено до вязниці в Роскоф.

Мадрид 5 грудня. Перед зложенєм присяги новими міністрами, показали ся трудности, що до відданя теки маринарки. Міністер маринарки Кобіян подав ся до димісиї. Теку маринарки предложать віце адміралови Ауноу.

Токіо 5 грудня. (Б. Райт.) Визначні анґлїйскі і японьскі капіталїсти основали анґлїйско японьский банк. Уважають то за перший практичний вислід анґльо-японьского союза на поли фінансовім.

Тегеран 5 грудня. (Б. Райтера). Стан здоровля шаха полїпшив ся. Депутований Суад Довлех підніс в парляменті, що минуло кілька днів від хвилї, в котрій зі всїх сторін оповіщувано фінансову поміч на основанє народного банку, а не знайшло ся навіть 10 осіб, котрі би підписали уділи.

Білград 5 грудня. З урядового жерела заперечують вість подану в Köln. Ztg. о якійсь втечі замкнених в білградскій кріпости офіцирів і підофіцирів на австрийску територию.

Київ 5 грудня. В середмістю викрито друкарню социял-демократів, котра друкувала „Салдатский Голос" і проклямациї.

Фез 5 грудня. (Нім. Тов. кабльове). Марокканьский міністер війни машерує з відділом 1500 людий до Танґера, щоби впорядкувати тамошні відносини.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові** дня 4 грудня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·70 до 7·90; жито 5·85 до 6·05; овес 6·90 до 7·10; ячмінь пашний 6·30 до 6·60; ячмінь броварний 7·— до 7·60; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до варення 8·50 до 9·50; вика 5·60 до 5·80; бобик 6·— до 6·20; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 60·—; конюшина біла 30·— до 45·—; конюшина шведска 60·— до 70·—; тимотка 21·— до 25—.

Прошу прислати **3 К 60 с.** а вишлемо Вам:

1. Житє сьвятих — оправлене.
2. Добряньского Обясненiє служби Божої.
3. Справа в селї Клекотинї.
4. Сьпіванник церковний під нота.
5. Унїя церковна.
6. Лихий день.
7. Тато на заручинах.

В книгарни коштують ті книжки **7 корон 60 с.**

Адреса: Антоній **Хойнацкий,** книгар
Львів, ул. Арсенальска ч. 6.

Книжки для молодїжи.

видавництва руск. Тов-а педаґоґічного припоручені ц. к. Радою шк. краєвою.

Образкові без тексту для дїтий найнизшого степеня науки:

Ч. 100. Для розривки 1·20 К. — Ч. 99. Ах яке хороше 2 К. — Ч. 26. Наші зьвірята 80 сот.

Образкові з текстом для дїтий другого степеня науки:

Ч. 8. Зьвіринець 20 с. — Ч. 10. Забавки 20 с. — Ч. 11. Менажерия 20 с. — Ч. 96. Дітвора 1 К. — Ч. 97. Зьвірята домашні 80 с. — Ч. 98. Приятелї дїтий 1·20 К.

Ілюстровані для дїтий третого і четвертого степеня науки:

Ч. 60, 62, 69, 75, 76. Казки Андерсена бр. по 50 с., опр. по 70 с. — Ч. 63. Казки Брянчанїнова бр. 30 с., опр. 44 сотиків. — Ч. 109. Робінсон велик. бр. 1·80 К, опр. 2·20 К. — Ч. 65. Мірон. Пригоди Дон Кіхота бр. 80 с., опр. 1·10 с. — Ч. 101. Ґете-Франко: Лис Микита бр. 1 К, опр. 1·30 с.

Книжки без образків для дїтий третого і четвертого степеня науки.

Ч. 50. Коротенький огляд руско-україньского письменьства, д-ра О. Макарушки. — Ч. 109. Робінзон великий бр. 1 К 50 с. опр. 1·80 К. — Ч. 1. Молитвенник нар. опр. 30 с, опр. в полотно 40 с. — Ч. 3. Китиця желань 3 розш. виданє бр. 40 с, опр. 60 с. — Ч. 4. Читанка бр. 20 с. — Ч. 13. Т. Шевченко. Кобзар для дїтий 30 с. — Ч. 15. Юл. Верне. Подорож довкола землї бр. 1·20 К, опр. 1·50 К. — Ч. 29. Мальота. Без родини опр. 1·10 с. — Ч. 54. Т. Шевченко. Кобзар бр. 2 К, опр. 2 К 40 с, в полотні 2·70 с. — Ч. 71. Оповіданя для дїтий бр. 40 с, опр. 54 с. — Ч. 72. М. Коцюбиньский. Оповіданя бр. 40 с, опр. 54 с. — 73. О. Катренко. Оповіданя бр. 40 с, опр. 54 с. — 74. Василь В-р. Подорож до краю Лїліпутів бр. 50 с, опр. 64 с. — 77. А. Кримский. Переклади бр. 40 с., опр. 54 с. — 82. Марта Борецка, іст. опов. бр. 40 с., опр. 60 с. — 84. Др. М. Пачовский. Народні думи з поясненями ч. I. 40 с., опр. 60 с. — 86. А. Толстой. Казки бр. 40 с., опр. 54 с. — 87. О. Кониський. Поеми бр. 30 с., опр. 44 с. — 88. Покарана лож. Комедийка Кучальской 20 с., опр. 34 с.— 90. Дивні Пригоди Комаха Санґвіна ч. I. 48 с., опр. 70 с. — 91. Е. Ярошиньска. Перша книжочка для малих дївчат 20 с. — 94. Е. Ярошиньска. Друга книжочка для м. дївчат 20 с., разом оправлені 54 с. — 92. Малий сьпіваник 20 с. — 93. Клавдия Лукашевич. Серед цьвітів, комедия в 2 дїях 16 с., опр. 30 с. — 103. Анґлїйскі казки 24 с., опр. 38 с. — 104. Е. Ярошиньска. Повістки 24 с., опр. 90 с. — 106. Др. І. Франко. Абу Казимові капцї 60 с., опр. 90 с. — 108. Збиточник Ґумфрі, з анґлїйск. 70 с, опр. 1 К. — 111. Л. Глїбів: Байки 10 с. — Ч. III., IV., VI. В. Чайченко: Комар, Грицько, Дума про княгиню Кобзаря по 10 с. — Ч. V., VII. Днїпрової Чайки: Казка про сонце та его сина, Писанка по 10 с. — 112. Істория куска хлїба бр. 50 с, опр. 64 с. — 115. В Джунґлях, брош. 50, опр. 64.

Книжки для молодїжи шкіл видїлових:

Ч. 89. М. Вовчок. Інститутка бр. 40 с., опр. 60 с. — 95 Шекспір в повістках бр. 30 с., опр. 60 с.

Замовляти можна в канцеляриї руского Тов. Педаґоґічного у Львові ул. Сикстуска 47 або в книгарні Товариства ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1. Хто пришле гроші поперед, тому при замовленю книжок (в канцеляриї Товариства) на квоту 10 К висилає Товариство книжки оплатно, а від подвижки дає 10 прц. рабату. При замовленях низше 10 К (на инші книжки) треба дочислити оплату почтову.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

„НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ"

у Львові, ріг ул. Сикстуської і Костюшка (стация трамваю електричного)

ГОТЕЛЬ, РЕСТАВРАЦИЯ і КАВАРНЯ

уладжені на спосіб віденьский.

Осьвітлене електричне, електрична вінда, телефон.

Купальні зимні і теплі.

Ціна комнати від 2 Корон до 10 Корон.

З „Народної Гостинниці" близько до „Народ. Торговлї", до „Труда", „Ризниції", Сьв. Юра, до Дух. Семінариї, Кр. Видїлу і проч.

В домі кравець, фризиєр і швець.

Є також поміщене на нічліг для селян (від особи за ліжко в з и м і 80 сот., в л і т ї 60 сот.), чого в жаднім иншім готели кромі „Народної Гостинниці" нема. „Народна Гостинниця" приймає нових членів і вкладки на книжочки до опроцентованя.

На численні відвідини нашого народного заведеня числить — ДИРЕКЦИЯ.

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителїв і т. д. Самостійні товариства щадничо-позичкові урядників уділяють під найкористнїйшими услівями і на довголітні сплати позички особисті. Адреси консорциї подає безплатно Zentralleitung des **Beamten-Vereines, Wien I., Wipplingerstrasse 25.**

Сьвіжий Мід

десеровий курацийний найлучший, твердий або плинний, (патока) в власних пасік 5 клґ. 6 К 60 сот. оплатно.

Коріневіч, ем. учит.
Іванчани п. л.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзниці

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оріґінальних.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).